

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Any nou, majoria nova

SOCIS • El govern entra al 2022 amb nou pressupost gràcies als comuns, que s'han situat al centre polític **52%** • Aragonès diu que vol reconduir les relacions amb la CUP, però avisa que ja no se sent obligat a sotmetre's a una qüestió de confiança el 2023

Òscar Palau
BARCELONA

L'aprovació en els últims dies del 2021, gràcies a l'abstenció dels comuns, del nou pressupost per al 2022, ja en vigor des del dia 1, marcarà un punt d'inflexió en l'encara tendra legislatura catalana, i fa que s'entri al nou any polític amb una majoria diferent de la que va facilitar la investidura de Pere Aragonès tot just set mesos abans, ja que la CUP ha estat substituïda en l'equació per En Comú Podem. L'espai de Jéssica Albiach, que ja havia avalat els anteriors comptes el 2020, ha tornat al centre de l'escaquer polític i es consolida així com a força clau en tres de les principals institucions on es juguen les garrofes del país, si s'hi afegeix que participen en el govern de l'Estat i tenen l'alcaldia de Barcelona. La possibilitat d'un canvi de cromos amb els comptes de l'Ajuntament, precisament, és el que va precipitar el canvi d'aliances al Parlament, consumat amb certa pressa i que caldrà veure si té continuïtat ara, després que l'últim gran decret del 2021, el de desplegament de les energies renovables, també es convalidés a la cambra gràcies al seu sí.

Els comuns s'han mostrat predisposats a continuar jugant aquest paper, empassant-se amb una pinça al nas el gripau que en conseqüència suposa haver de pactar amb Junts, un gripau que en tot cas és recíproc, però que els de Puigdemont també han acabat donant per bo —després de la furibunda reacció inicial d'alguns dirigents— pel bé major de disposar de comptes nous, que venien, a més, amb el segell d'un dels seus

El president Pere Aragonès, el conseller Jaume Giró i la líder dels comuns, Jéssica Albiach ■ Q.G. / EFE

El PDeCAT se'n felicita.

Tot i no ser al Parlament, els vots al PDeCAT també es compten en el 52%. Ahir el seu dirigent Marc Solsona es felicitava que hi hagi pressupost, i sense la CUP, com insten "fa temps". "Fins fa poc semblava que no es podia fer política a Catalunya sense el vistiplau de la CUP i el consens de totes les forces (independents)", s'alegrava.

consellers de més pes, Jaume Giró. Això sí, aquesta animadversió mútua continua sent, segurament, un dels grans esculls perquè l'aliança perduri, per molt que ERC presumeixi que amb l'aval dels comuns a uns comptes que ja es fonamenten en gran part en l'acord original amb la CUP es fa possible el govern —o si més no, les polítiques— "de via àmplia", és a dir, de tot l'espectre sobiranista, que tant ha estat pregonant ja des de la campanya del 14-F.

En tot cas, el gran *damnificat* sembla precisament qui va decidir dir no al pressupost tot i els intents del govern: la CUP. Però l'executiu, ni que sigui per mantenir l'eslògan de la majoria del 52%, no renuncia a rescatar enguany el seu suport, com el mateix Giró ja va expressar en el

debat parlamentari. Entrevistat per Efe en els últims dies, el president Aragonès ha anat en la mateixa línia, i ha avançat que "en les properes setmanes i mesos" està disposat a parlar amb la CUP per "trobar la fórmula" que permeti "recuperar les confiança" perdudes, a fi que es pugui "recuperar la dinàmica habitual d'un soci prioritari per al govern". Al cap i a la fi, recordava, molts compromisos programàtics que van pactar per a la investidura apareixen en el pressupost que s'executarà ara, i això ho veu un "bon punt de partida" per reconduir la posició i retrobar "un camí d'acords compartits". Això sí, el president també ha deixat clar que, vist el que ha passat, ja no se sent lligat al punt de l'acord que l'obligava a sotmetre's a

una qüestió de confiança a mitja legislatura per avaluar la negociació amb l'Estat i la gestió del govern. "No té gaire sentit mantenir una qüestió de confiança si aquesta ja s'ha retirat abans", esgrimia a Efe, justificant que el rebuig de la CUP als comptes "ja ha avançat aquesta avaluació".

Caldrà veure, doncs, cap on enfila ara la relació, després que en les últimes setmanes la CUP hagi aguditzat les crítiques al govern, alhora que ha subratllat que el compromís de la qüestió de confiança per a ells es manté intacte. Això sí, diumenge a Catalunya Informació, la cap de llista el 14-F, Dolors Sabater, líder de Guanyem Catalunya, denotava alguns dubtes, en mostrar-se partidària de "condicionar al màxim" la legislatura, cosa que òbviament costa més a l'oposició. "El que cal desestabilitzar és el govern de l'Estat", proclamava. "No pas el de la Generalitat", es podia llegir entre línies...

I el PSC? Després d'ofrir-se fins a la sopa, en va, en l'afany de recuperar la centralitat que no té tot i ser la primera força, també entra al 2022 amb expectatives renovades. I és que els de Salvador Illa, que en el debat de política general ja van ensenyar la poteta pactant amb ERC l'aposta pel diàleg i amb Junts la d'ampliar l'aeroport del Prat, continuen sent claus en aquests i altres pals de pallar com la renovació de càrrecs en òrgans que pegen del Parlament —un acord anunciat a tocar de Nadal, que s'haurà d'acabar de materialitzar en les properes setmanes— o la defensa del català, i ja se'ls festeja perquè es quedin al consens del Pacte Nacional per la Llengua que és a punt de convocar-se. ■

Junqueras defensa al TJUE que no el podien rellevar com a eurodiputat

Redacció
BARCELONA

El president d'ERC, Oriol Junqueras, ha apel·lat al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) després del rebuig inicial al recurs que va presentar contra el Parlament Europeu per haver-lo substituït en l'escó per Jordi Solé. El 15

de desembre la defensa va recórrer en última instància al TJUE després que el Tribunal General (TGUE) ja desestimés una primera queixa, presentada després que, el gener del 2020, l'eurocambra fes cas del Tribunal Suprem, que va dir que la sentència que inhabilitava Junqueras era vigent i per tant se li

havia de suspendre l'acta, malgrat que el TJUE hagués reconegut un mes abans que era eurodiputat de ple dret i, per tant, gaudia d'immunitat quan es va dictar, l'octubre del 2019. El líder republicà manté una batalla judicial a Luxemburg per l'escó i, si bé gairebé tots els recursos que ha presentat han estat

rebutjats en primera instància, i a més li han negat mesures cautelars, no llança la tovallola i hi ha recorregut davant del TJUE. En paral·lel, la defensa té un altre procés judicial a l'Estat pel mateix.

El cas principal a la UE és el recurs de Junqueras contra la decisió inicial de declarar vacant la seva ac-

Oriol Junqueras, president d'ERC ■ ACN / ARXIU

ta, que va ser desestimat pel TGUE el desembre del 2020 i que ara estudien el TJUE. A més, hi ha dos recursos col·laterals: contra la substitució en l'escó —pel que ha apel·lat ara— i contra el pagament parcial del sou, pendent de resolució al TGUE. Aquest tribunal ja va desestimar a Junqueras dos recursos previs al reconeixement de la seva immunitat, on es queixava que l'Eurocambra no havia confirmat la seva immunitat, tal com diversos eurodiputats havien demanat. En aquells casos la defensa no va apel·lar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Solsona assumeix les funcions de Chacón al Partit Demòcrata

■ El PDeCAT es manté “expectant però còmplice” davant la imminent presentació del nou partit de centre ■ L'alcalde de Mollerussa adverteix que no poden quedar diluïts l'autodeterminació o l'amnistia

Emili Bella
BARCELONA

El secretari general adjunt del Partit Demòcrata i alcalde de Mollerussa, Marc Solsona, i la direcció executiva nacional han assumit les funcions de la fins ara secretària general, Àngels Chacón, que ha deixat el lideratge del PDeCAT per forjar un nou partit polític. No ha estat una retirada traumàtica, ja que la formació d'Artur Mas s'ha posat “a disposició” de Chacón, amb qui comparteix la diagnosi que al país li fa falta un nou instrument polític de centre que reculli sensibilitats catalanistes, sobiranistes i inde-

La frase

“Se'ns va demanar generositat de cara al futur del nou instrument; nosaltres estem a disposició”

Marc Solsona
SECRETARI GENERAL ADJUNT PDECAT

pendentistes. El nou partit es presentarà dimarts que ve. “Estem expectants, amb ganes i voluntat d'acompanyar. Ens ho mirem d'una manera expectant però còmplice per veure com acaba agafant forma”, va insistir Solsona ahir, després de la reunió de l'executiva.

El secretari general adjunt del PDeCAT, Marc Solsona, en un acte electoral al febrer ■ ACN

L'alcalde va remarcar que el PDeCAT és un partit independentista i que qualsevol plantejament que es faci que vulgui comptar amb la seva gent ha de “reconèixer el dret a l'autodeterminació i la independència, el referèndum acordat i l'amnistia”. “En cap cas les visions àmplies per poder sumar han de fer que allò que és troncal per nosaltres quedi diluït”, va afegir-hi.

Entre les formacions que nodriran amb militància el nou espai no hi ha el PNC de Marta Pascal ni Units per Avançar de Ramon Espadaler. Sí que hi ha la Lliga, liderada per Àstrid Barrio i amb membres com Josep Ramon Bosch, exdirigent de Societat Civil Catalana. Chacón va negar que Bosch hagi tingut cap paper en la construcció del nou partit.

Un cop es presenti, “ja decidirà la gent del PDeCAT com s'hi ha de participar; continuarem fent política i veurem si això pot ser complementari amb d'altres”, va explicar Solsona. ■

Viu la màgia del Nadal a Gironella!

Vols viure una experiència única a Catalunya, enamorar-te de **productes fets a mà** a casa nostra, i impregnar-te de la màgia del Nadal?

Vine al **Market Gironella Vila de Nadal**, obert del **4 de desembre al 5 de gener**.

Gironella Vila de Nadal

MARKET BERGUEDÀ

#gironellaviladenadal

Més informació a
visitgironella.cat/market
[@visitgironella](https://twitter.com/visitgironella)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tensió a les ruïnes de Corbera d'Ebre

RESTAURACIÓ • La Generalitat instal·larà un sistema de tensors per preservar el patrimoni memorial del poble vell **DATA** • Les obres de consolidació es preveu que comencin el tercer trimestre d'enguany **INVERSIÓ** • La rehabilitació integral costarà 3 milions d'euros i es dividirà en deu fases

Emili Bella
BARCELONA

Són ruïnes, però poden estar en un estat més o menys ruïnós. El Nadal del 2014 va caure una façana lateral d'una de les cases del poble vell de Corbera d'Ebre (Terra Alta). Cada any es repeteixen episodis similars en aquest vestigi que testimonia el bombardeig de la batalla de l'Ebre. La Generalitat ha posat fil a l'agulla i preveu iniciar les obres de consolidació de l'entorn el tercer trimestre d'enguany. Es vol garantir que es pugui visitar en condicions de seguretat, donat que cada any hi fan cap milers de persones. La primera fase de les obres, amb una inversió inicial de més de 250.000 euros, servirà per instal·lar un sistema de tensors per consolidar les estructures, es restauraran els paviments de pedra original, s'identificaran els portals dels antics habitatges amb marxa-peus i marcs de portes, es definirà un itinerari de memòria amb un recorregut per explicar la Guerra Civil i la batalla de l'Ebre, se senyalitzarà el conjunt mit-

Simulació d'un carrer rehabilitat, amb tensors en una façana ■ JUSTÍCIA

jançant panells informatius i es delimitarà el perímetre amb murs de pedra seca i esbarzers. També es desplaçarà a la pineda *L'abecedari de la llibertat* i altres elements escultòrics presents al conjunt, de manera que la zona boscosa es convertirà en un espai d'art i de memòria.

La rehabilitació integral dels 44.500 m² de poble vell, declarat

bé d'interès cultural als anys noranta, s'eleva fins als 3 milions d'euros. La redacció del projecte l'ha dissenyat l'equip d'arquitectes Feu i Godoy. Les obres es dividiran en un total de deu fases d'execució i s'aniran desenvolupant d'acord amb les disponibilitats pressupostàries de les administracions públiques interessades a participar-hi.

L'any 1936 Corbera d'Ebre tenia una població de 1.900 habitants, amb unes 600 cases i 25 comerços. El Belchite català va quedar destruït el 1938. Un terç de la població va quedar enrundada pel bombardeig de la Legió Còndor alemanya els dies 25, 26, 27 i 28 de juliol de 1938. El 4 de setembre del mateix any, el front republicà es va trencar per

El projecte preveu identificar els portals dels antics habitatges amb marcs de portes

Corbera i la vila va quedar devastada per les bombes i l'artilleria franquista. Després de la guerra els habitants es van traslladar gradualment a la part baixa del municipi, a banda i banda de la carretera N-420, a tocar del riu Sec, on van construir un nou nucli urbà. Avui el poble vell és considerat un monument a la pau. L'any passat el van visitar més d'11.000 persones. L'anterior hi van acudir 6.000 turistes, però abans de la pandèmia no baixaven de 15.000. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Estabilitat sense il·lusió

Els governs català i espanyol es mostren satisfets després d'haver pogut aprovar –ja són efectius aquest mes– els respectius pressupostos. També els empresaris i els treballadors han ofert un bon exemple arribant a un acord per la reforma laboral que s'apunta el govern espanyol. Fets que han tranquil·litzat la fi i l'entrada de l'any polític farcit per la polèmica que anirà i vindrà de l'ús del català i sobretot per la gestió pandèmica. Ha estat any d'eleccions –14-F–, una victòria històrica de l'independentisme amb el 52 per cent dels vots malgrat que s'ha vist trastocada amb la negociació pressupostària. L'any de l'extrema dreta de Vox al Parlament, l'any infrutilitzat pel diàleg dels governs català i espanyol del qual només queden unes fotografies. Tal com diu el refrany, "any nou, vida nova". Malgrat que no es veuen perspectives que marquin il·lusió col·lectiva. Tot indica que viurem en un país en què hi haurà estabilitat sense cap il·lusió. Els primers mesos de l'any no hi haurà un diàleg amb l'Estat de temes concrets, els exiliats es quedaran on són, la justícia seguirà el seu curs... No s'esperen eleccions per a aquest any i les més pròximes són les municipals del 2023. Eleccions que poden marcar un nou cicle polític i produir un notable soroll. En els àmbits polítics hi ha manca de perspectiva. Hi ha bones intencions i res concret. Esforços de parlar d'obres per l'any trenta, com uns jocs olímpics d'hivern que de moment no aixequen passions col·lectives o les anomenades energies renovables. Abans de res han de quedar solucionades les crisis sanitària, social i econòmica.

Un any en què el Parlament celebra el 90è aniversari de la seva constitució. I això amb més de 40 anys de l'actual democràcia sense llei electoral, que si es tirés endavant serviria de bon exemple de perspectiva de país.